ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ២២១
ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣
<u>សាលដីកា</u>
លេខៈ១៥៨
ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល
បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ
១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រម
៦-លោក .... ជាចៅក្រម
៧-លោក .... ជាចៅក្រម
៨-លោក .... ជាចៅក្រម
៩-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍

<u>ក្រឡាបញ្ជី</u>
-លោកស្រី ....

<u>តំណាងមហាអយ្យការ</u>
-លោក .... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ០៣(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករាឆ្នាំ២០០៣ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥០ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងដើមចោទឈ្មោះបស ជាតំណាងគណៈកម្មការវត្តប្រជុំវង្ស(ជាម្ចាស់បណ្តឹង) សាទុក្ខ ភេទប្រុសអាយុ៧០ ឆ្នាំជាតិខ្មែរ របររកស៊ីអាចារ្យវត្តប្រជុំវង្សទីលំនៅសព្វថ្ងៃផ្ទះលេខ១៤៩ ក្រុម៧ភូមិឫស្សីស្រស់ សង្កាត់និរោធខណ្ឌមានជ័យ ក្រុងភ្នំពេញ ។ មានមេធាវីឈ្មោះ.......... ។

និងចុងចម្លើយឈ្មោះសចទ ជាតំណាងប្រជាជន១៦គ្រួសារ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រីអាយុ៤៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីនៅផ្ទះ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃ ភូមិតាងៅ សង្កាត់និរោធ ខណ្ឌមានជ័យ ក្រុងភ្នំពេញ ។ ឪពុកឈ្មោះសោម សន (ស) ម្តាយឈ្មោះព្រំ សារុន (ស) ។

មានមេធាវីឈ្មោះ........... ។

<u>កម្មវត្ថុបណ្តឹង :</u> ប្តឹងទាមទារសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីស្រះ

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៥២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះសំ ពុធ តំណាងឲ្យគណៈកម្មការវត្តប្រជុំវង្ស ប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីកាលេខ០៣(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៩ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើចំណុច នៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសុំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២២១ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះចាន់ គុណ ប្តឹងទាមទារដីពីប្រជាជនចំនួន១៤គ្រួសារ ដោយហេតុថាដីនេះជាដីរបស់វត្តដែលប្រជាជន១៤គ្រួសារបានមករស់នៅ ដែលធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ទ្រព្យគរុភណ្ឌវត្ត ។

បានឃើញពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះសោម ចាន់នី តំណាងឲ្យប្រជាជន១៤គ្រួសារ ប្តឹងសុំសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីទំនាស់ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីរបៀបលេខ០១(៣) ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញដែលមានខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ ៖

-ចាត់របៀបដោយស្រាវជ្រាវរកគំនូរប្លង់ត្រឹមត្រូវ ដែលការិយាល័យភូមិបាលស្រុកមានជ័យ ផ្ញើឱ្យអភិបាលស្រុកមានជ័យ និងចាត់បង្កើតគណៈកម្មការចំរុះមួយដោយរួមមាន : ក្រសួងធម្មការ នាយកដ្ឋានសុរិយោដី និងភូមិបាលខណ្ឌមានជ័យ រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន និងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដើម្បីចុះពិនិត្យ និងគូរប្លង់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវកំណត់អំពីព្រំដីវត្តឱ្យបានច្បាស់លាស់ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(៣) ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៨ និងបណ្តឹងតប ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះចាន់ គុណ ជាដើមចោទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះសោម ចាន់នី តំណាងឱ្យប្រជាជន១៤គ្រួសារ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែលើកចោលដោយផ្ទុយពីគតិច្បាប់ ។

៣-បង្គាប់ឱ្យប្រជាជនទាំង៦៤គ្រួសារ ដែលរស់នៅក្នុងបរិវេណវត្តប្រជុំវង្ស សង្កាត់និរោធ ខ័ណ្ឌមានជ័យ រាជធានភ្នំពេញ រុះរើផ្ទះដែលស្នាក់នៅចាកចេញពីដីវត្តប្រជុំវង្ស ក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលសាលក្រមនេះក្លាយជាស្ថាពរ ។

៤-ប្រគល់ដីទំនាស់ទំហំផ្នែកខាងត្បូង ទទឹង៦៤ម៉ែត្រ ទំហំផ្នែកខាងជើងទទឹង៩៤ម៉ែត្រ និងមាន ព្រំប្រទល់ខាងលិចទល់នឹងដីឈ្មោះចាប សុផាន់ ដីឈ្មោះធូ គឹមលី និងដីកុង ច្រេង ព្រំប្រទល់ខាងកើតទល់នឹងផ្លូវ ឲ្យទៅគណៈកម្មាធិការវត្តប្រជុំវង្ស ដែលមានលោកធាន គុណ ជាតំណាង កាន់កាប់គ្រប់គ្រង សម្បត្តិគរុភណ្ឌ ប្រើប្រាស់ក្នុងផ្លូវព្រះពុទ្ធសាសនាតាមច្បាប់តទៅ ។

៥-បង្គាប់ឱ្យប្រជាជនទាំង១៤គ្រួសារ ដែលមានឈ្មោះ សោម ចាន់នី តំណាងរួមគ្នាបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី និងពន្ធសមាមាត្រតាមច្បាប់ ។

៦-សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី មេធាវីគូក្តីសម្រេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ឈ្មោះសោម ចាន់នី ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ ប្តឹងមិន សុខចិត្តលើសេចក្តីសម្រេច នៃសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបៀបរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ១៤(ក) ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ ដែលមាន់ខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ចាត់ភ្នាក់ងារការិយាល័យរៀបចំដែននគរូបនីយកម្មសំណង់ និងភូមិបាល ឱ្យធ្វើកំណត់ហេតុ បញ្ជាក់លើគំនូសផែនទី ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ និងបញ្ជាក់កន្លែងចុងចម្លើយទាំងអស់គ្នាអ្នកណាខ្លះបាននៅក្នុងដីវត្ត និងបញ្ជាក់បរិវេណវត្ត មានអ្វីជាមូលដ្ឋានថា ទីតាំងទំនាស់ជាដីបរិវេណវត្ត ។

២-ចាត់ឱ្យរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានធ្វើបញ្ជីស្រង់ឈ្មោះ អ្នករស់នៅលើដីបរិវេណវត្តមានឈ្មោះ អ្នកណាខ្លះ? ម្នាក់ចនៅលើចំណុចណា ?

៣-ចាត់បញ្ចូលឈ្មោះអ៊ុក សន, នូ ស. នូ សារីម អ្នកដែលរស់នៅក្នុងបរិវេណដីវត្ត ដាក់មកខាងចុងចម្លើយ ។

៤-ធ្វើអង្កេតគ្រប់មធ្យោបាយដែលអាចធ្វើបានដោយមានចុះទៅពិនិត្យដល់ទីតាំងទំនាស់ជាដើម ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ៩៩(ក) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០១ ដែលមនខ្លឹមសារ នៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ សោម ចាន់នី តំណាងឲ្យប្រជាជន១៤គ្រួសារ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់ខុសនឹង គតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣១(ញ) ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០រៀល ដែលដើមបណ្តឹ ឧទ្ធរណ៍បានបង់រួចហើយគឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ៊ឹង២៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី៤៥០រៀល ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល នឹងអាជ្ញាធរតុលាការ៥០០០រៀល សរុប ១៣.០០០រៀល ។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទ មេធាវីដើមចោទ នូ ស. នូសារីម អ៊ុន សន កំបាំងមុខឈ្មោះនួន ផល្លា ផាន់ សាមុត ឈឹម ណារិទ្ធ អ៊ុង ស៊ាន ភួង សារ៉េត អ៊ុង នាង ទឹម ខុម ឈឹម ណារិន ស្រី សំបូរ ស៊ាង មុំ អ៊ូ សុខ ផ្ទង មុក ស៊ាង ស្រី ធិន ភារម្យ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និងប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់របស់ឈ្មោះផ្ទង មុក ខៀវ សន នួន ផល្លា ឈឹម ណារិន អ៊ុង ស៊ាន ឈឹម ណារិទ្ធ ភួង សារ៉េត អ៊ុង នាង ទឹម ខុម ស្រី សំបួរ ស៊ាង មុំ ស៊ាង ស្រី ធិន ភារម្យ និងឈ្មោះស៊ុក ណម ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមករា ឆ្នាំ ២០០១ ប្តឹងមិនសុខចិត្តលើសេចក្តីសម្រេច នៃសាលដីកាទាំងមូល។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ១០(ក) ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងទាស់ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១ របស់ឈ្មោះផ្ទង មុក ខៀវ សាន នួន ផល្លា ឈឹម ណារិន អ៊ុង ស៊ាន ឈឹម ណារិទ្ធ ភួង សារ៉េត,អ៊ុង នាង ទឹម ខុម ស្រី សំបួរ ស៊ាង មុំ ស៊ាង ស្រី ធិន ភារម្យ និងឈ្មោះ ស៊ុក ណម ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់តែលើករមោលដោយទាស់ខុសនឹងគតិច្បាប់។

២-តម្កល់សាលដីកាលេខ៩៩(ក)ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល។

៣-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈមុខដើមចោទ និងចំពោះមុខចុងចម្លើយឈ្មោះផាន់ សាមុត នួន ផល្លា ទឹម ខុម. ស៊ាង ស្រី សុខ ចាន់នី តំណាងកំបាំងមុខឈ្មោះផ្ទង មុក ខៀវ សាន ឈឹម ណារិន,អ៊ុង ស៊ាន ឈឹម ណារិទ្ធ ភួង សារ៉េត អ៊ុង នាង ស្រី សំបូរ ស៊ាង មុំ ធិន ភារម្យ និង ស៊ុក ណម បើកផ្លូវតវ៉ាក្នុងកំណត់ច្បាប់។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ឈ្មោះនួន ផល្លា ផាន់ សាមុត ឈឹម ណារិទ្ធ អ៊ុង សីនេះ ភួង សារ៉េត អ៊ុង នាង ទឹម ខុម ឈឹម ណារិន ស្រី សំបូរ ស៊ាង មុំ ខៀវ សាន ផ្លុង មុក ស៊ាង ស្រី និង ងិន ភរម្យ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០១ ប្តឹងមិនសុខចិត្តលើសេចក្តីសម្រេច នៃសាលដីកាទាំងមូល។

បានឃើញសាលដីការបស់តុលាការកំពូលលេខ១០៦ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅះ

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៦៦ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ របស់លោកនួន ផល្លា, លោកផាន់ សាមុត, លោកឈឹម ណារិទ្ធ លោក អ៊ុង ស៊ាន លោក ភួង សារ៉េត លោក អ៊ុង នាង អ្នកស្រី ទឹម ទុម លោក ឈឹម ណារិន អ្នកស្រី ស្រី សំបួរ, អ្នកស្រី ស៊ាង មុំ អ្នកស្រី ខៀវ សាន លោកស្រី ផ្លុង មុត អ្នកស្រីស៊ាង ស្រី អ្នកស្រី ងិន ភារម្យ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់និងតតិច្បាប់។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ពេញទាំងមូល។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៨៨ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូលទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០រៀលដែលម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ បានបង់ទុកនៅតុលាការកំពូល គឺះ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០ រៀល សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហើបប្រាក់

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩០០០រៀល

-ហើយ តម្រូវឲ្យលោក បស សងប្រក់ចំនួន១៩០០០រៀល ទៅម្ចាស់បណ្តឹង សាទុក្ខវិញ។

៥-សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៤ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២។

បានឃើញសាលដីការបៀបរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ២៣(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅះ

១-ចាត់របៀបធ្វើការស៊ើបអង្កេតបន្ថែមលើដីទំនាស់នេះឲ្យ បានច្បាស់លាស់។ ក្នុងករណីចាំបាច់ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ នឹងពិនិត្យដល់ទីកន្លែងដីទំនាស់។

២-សាលដីកានេះជំនុំជំរះនិងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខមេធាវីតំណាងគូក្តី។

បានឃើញសាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ០៣(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅះ

១-ទទួលជំនុំជំរះសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខដ៥០ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដោយអំណាចសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១០៦ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការកំពូល ។

២-ចាត់បញ្ចូលឈ្មោះស៊ុំ ប៊ិច អាយុ៧៣ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ប្តីឈ្មោះនូ សន(ស្លាប់) និងឈ្មោះនូ សារីម ភេទស្រីអាយុ៣៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិតាងៅ សង្កាត់និរោធ ទណ្ឌមានជ័យ រាជធានីភ្នំពេញសុក ណម.ឈឹម ណារិទ្ធ .អ៊ុង សាន .ភួង សារ៉េត .អ៊ុង នាង .ទឹម ខុម .ឈឹម ណារិន .ស្រី សំបូរ. ស៊ាង មុំ.ខៀវ សាន. ផ្លុង មុត (មានឈ្មោះ ងួន ចាន់ធូ ជាតំណាង) ស៊ាង ស្រី និងអ៊ិន ភារម្យ កាន់កាប់ គ្រប់គ្រង
និងប្រើប្រាស់តទៅ។

៤-ប្រគល់ដីទំនាស់ត្រង់ចំណុច A នៃគំនូសប្លង់បង្ហាញទីតាំងដីទំនាស់ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ការិយាល័យរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងភូមិបាល ខណ្ឌមានជ័យ ស្ថិតនៅភូមិតាងៅ សង្កាត់និរោធ ខណ្ឌមានជ័យ ឲ្យទៅឈ្មោះស៊ុំ ប៊ុច និងឈ្មោះនូ សារីម កាន់កាប់គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់តទៅ ។

៥-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣០០០រៀល ដែលចុងចម្លើយបានបង់ទុករួចហើយ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន២.៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាចធ្វើកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន៤៥០រៀល ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន៥០០០រៀល និងអាជ្ញាធរតុលាការ៥.០០០រៀល ។ នៅពេលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ បង្គាប់ឱ្យដើមចោទេសងប្រាក់ចំនួន១៣០០០រៀល នេះទៅក្នុងចម្លើយ វិញ និងបង្គាប់ឲ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១ភាគរយលើផ្ទៃដីទំនាស់ ។

៦-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងគូក្តី និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ ចំពោះមុខគូក្តី កំបាំងមុខមេធាវីតំណាងគូក្តី តែទុកជាចំពោះមុខ ។ បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះសំ ពុធ តំណាងឱ្យគណៈកម្មការវត្តប្រជុំវង្ស ប្តឹងមិនសុខចិត្តលើសេចក្តីសម្រេចនៃសាលដីកា ទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការបៀបរបស់តុលាការកំពូលលេខ១៨៧ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ

១-ចាត់របៀបធ្វើការអង្កេតបន្ថែម ហើយបើក្នុងករណីចាំបាច់ចាត់ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះចុះពិនិត្យសល់ទីតាំងដីទំនាស់ ។

២-សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាកាជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៥២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ ឈ្មោះសំ ពុធ តំណាងឱ្យគណៈកម្មការវត្តប្រជុំវង្សស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញ សារណារបស់ឈ្មោះសំ ពុធ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ ។

បានឃើញ សារណាតបរបស់ប្រជាជន១៦គ្រួសារ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤ ។

បានឃើញរបាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា៖

-បណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២ របស់ដើមចោទ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើកយករឿងនេះមកជំនុំជំរះបាន ។

សាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនំជំរះមេត្តាពិនិត្យ និងសម្រេច ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះបស តំណាងឱ្យគណៈកម្មការវត្តប្រជុំវង្ស (ជាម្ចាស់ បណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជុំនំជំរះឆ្លើយថា៖

-ដីនេះជាដីរបស់វត្ត មានប្លង់ត្រឹមត្រូវ ជាដីស្រះរបស់វត្ត ខាងកើតស្ថិតក្នុងរបងវត្ត ខាងលិចស្ថិតនៅក្រៅរបងវត្ត ។ ខ្លួនសុំបដិសេធ ពុំព្រមប្រគល់ឱ្យឈ្មោះនួន ផល្លា ទេ ព្រោះឈ្មោះនេះចាប់យក មួយកន្លែងហើយ យកមួយកន្លែងទៀត តែក្រៅពីនេះសុខចិត្តប្រគល់ឱ្យ តាមទំហំផ្ទះដែលបានសង់ ។ ហើយដីដែលនៅសល់សុំទុកជាដីរបស់វត្ត ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះសោម ចាន់នី តំណាងឱ្យប្រជាជន១៤ គ្រួសារ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជំរះឆ្លើយថាៈ

-ដីនេះជាដីលំនៅដ្ឋាន នៅតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ មកមានប័ណ្ណគ្រួសារត្រឹមត្រូវ ហើយដីដែលនៅសល់ ក្រៅពីសង់ផ្ទះ គឺប្រជាជនចែកគ្នាដាំត្រកួន ដើម្បីដោះស្រាយជីវភាព តែក្រោយពីវត្តប្តឹងគេហាមឃាត់មិនឲ្យដាំ ។

មេធាវីរបស់ដើមចោទ ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថាៈ

-កូនក្តីខ្លួនសុខចិត្តប្រគល់ឱ្យចំនួន១៣គ្រួសារ លើកលែងតែមួយគ្រួសារចេញគឺមិនប្រគល់ ឱ្យទេ ហើយដីដែលនៅសល់ត្រូវទុកជាដីរបស់វត្ត ។

មេធាវីរបស់ចុងចម្លើយ ធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថាៈ

-ការប្តឹងរបស់ដើមចោទ ពុំមានការអនុញ្ញាតពីចៅអធិការវត្តទេ ។ ដីនេះប្រជាជនបានគ្រប់គ្រងមានប័ណ្ណគ្រួសារតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ និងបានដាំដំណាំ ។ សុំឱ្យប្រជាជនបានកាន់កាប់ដីនេះតាមភាព ជាក់ស្តែងទាំង១៦គ្រួសារ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់ របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់ សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាង មហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ ចម្លើយរបស់គួភាគី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីគួភាគី

-ក្រោយពីបាន ពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៥២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់លោកសំ ពុធ ជាតំណាងឱ្យគណៈកម្មការវត្តប្រជុំវង្ស ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់លាសាជំរះក្តី និងមាត្រា២២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណីបានផងដែរ។

-យល់ឃើញថា តាមលិខិតបញ្ជាក់នានារបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដូចជាលិខិត ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០១ របស់មន្ទីរធម្មការ និងសាសនារាជធានីភ្នំពេញ លិខិត១១៥ ចុះថ្ងៃទី៣០ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ របស់ **ព្រះមេគណៈរាជធានីភ្នំពេញ** និងលិខិតលេខ២១០០ របក ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែសីហាឆ្នាំ២០០១ របស់ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកអភិបាលរាជធានីភ្នំពេញ ប័ណ្ណស្នាក់នៅ និងលិខិតស្នើសុំ កាន់កាប់ដីរបស់ភាគីចុងចម្លើយរៀងៗខ្លួន គឺជាភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថាភាគីចុងចម្លើយទាំង១៤គ្រួសារ ពិតជាបានចូលកាន់កាប់ និងគ្រប់គ្រងជាប់ជានិរន្តន៍នូវភាគខ្លះនៃដីទំនាស់ ទាំងក្នុងប្លង់ B តាមទីតាំងដែលកំពុងរស់នៅជាក់ស្តែងតាំងតែពីរវាងឆ្នាំ១៩៧៩-១៩៨០ មុនពេលវត្តប្រជុំវង្សត្រូវបានបង្កើតឡើងកាលពីឆ្នាំ១៩៩៤ មកម្ល៉េះ ។

-យល់ឃើញថា ដីនេះមានទីតាំងនៅខាងក្រៅរបងវត្ត ខណ្ឌដាច់ពីបរិវេណវត្តដោយរបងវត្ត និងដោយផ្លូវលំដែលមានតាំងពីសង្គមចាស់មកម្ល៉េះ ហើយក៏គ្មានសំណៅការ្យ ឬសំណង់អ្វី ដែលជាសម្បត្តិ សាសនា ដែលអាចសម្គាល់បានថាជាដី ដែលធ្លាប់គ្រប់គ្រងដោយវត្តឡើយ។

-យល់ឃើញថា ការដែលដើមចោទសំអាងលើគំនូសប្លង់ កំណត់ព្រំប្រទល់វត្តប្រជុំវង្ស ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ នោះជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះប្លង់នេះក្តោបយកទាំងផ្លូវសាធារណៈខាងលិចវត្តផង ម្យ៉ាងទៀតលោកគ្រូចៅអធិការវត្តប្រជុំវង្សព្រះនាម កែវ នាង បានបដិសេធហត្ថលេខា និងត្រា របស់ព្រះអង្គមិនឯកភាពឲ្យដេញប្រជាជនចេញទេ។

-យល់ឃើញថា ដីទំនាស់មិនមែនជាស្រះរបស់វត្តឡើយ គឺជាត្រពាំង ឬជាអាងស្តុកទឹក ដែលជាដីសាធារណៈរបស់រដ្ឋឯស្រះរបស់វត្តស្ថិតនៅខាងកើតក្នុងបរិវេណរបងវត្ត។

-យល់ឃើញថាការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចប្រគល់ដីទំនាស់ក្នុងប្លង់Bទាំងមូលឲ្យទៅ ភាគីចុងចម្លើយទាំង ១៤ គ្រួសារនោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះថា តាមកំនត់ហេតុ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការចុះពិនិត្យជាក់ស្តែងរបស់ចៅក្រមប្រឹក្សាតុលាការកំពូល តាមអំណាចសាលដីការបៀប ដោយមានការចូលរួម និងឯកភាពពីតំណាងរបស់គូភាគី បានផ្តិតមេដៃយល់ព្រម លើគំនូសប្លង់បង្ហាញទីតាំងដី ទំនាស់បញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា ក្នុងប្លង់ B ចុងចម្លើយទាំង១៤គ្រួសារ បានគ្រប់គ្រងតែដីទីតាំងលំនៅដ្ឋាន ដែលពួកគេកំពុងរបស់នៅប៉ុណ្ណោះ ហើយក៏មានភាគដែលនៅទំនេរដែរ ។ ដូចនេះគប្បីទទួលស្គាល់សិទ្ធិ គ្រប់គ្រងរបស់ចុងចម្លើយលើទីតាំងជាក់ស្តែងដែលកំពុងរស់នៅ រីឯដីទំនេរត្រូវទុកជាសម្បត្តិសាធារណៈ។

-យល់ឃើញថា សាលាឧទ្ធរណ៍មានកំហុសក្នុងនីតិវិធី ដោយទទួលបណ្តឹងរបស់ដើមចោទ ដែលទាមទារដីក្នុងប្លង់ A នៃគំនូសប្លង់បង្ហាញទីតាំងដីទំនាស់ ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ការិយាល័យរៀបចំ ដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ភូមិបាល ខ័ណ្ឌមានជ័យ ពីព្រោះចំណុចនេះដើមចោទមិនបានប្តឹងទាមទារ ពីតុលាការ ថ្នាក់ក្រោមមកនោះទេ ។ ប៉ុន្តែដោយការសម្រេចរបស់សាលាឧទ្ធណ៍ចំពោះប្លង់ A ត្រឹមត្រូវ ហើយនោះគប្បីរក្សាទុកដែល ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៣(ឈ)ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈខុសខ្លះត្រូវខ្លះទាំងទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ប៉ុន្តែដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការសរសេរ គប្បីតុលាការកំពូលបដិសេធទាំងមូល ហើយសម្រេចឡើងវិញជាថ្មី។

ហេតុដូច្នេះ

វិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខគូក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៥២ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះសំ ពុធ ជាតំណាងឲ្យគណៈកម្មការវត្តប្រជុំវង្ស ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹង គិតច្បាប់។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ០៣(ឈ) ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣-ក.ប្រគល់ដីចំណុច ABCD នៃប្លង់ B តាមគំនូសប្លង់បង្ហាញទីតាំងដីទំនាស់ ចុះថ្ងៃទី១៥ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ របស់ចៅក្រមប្រឹក្សាតុលាការ កំពូលឲ្យទៅប្រជាជន១៤ គ្រួសារ និងប្រើប្រាស់ដោយកំណត់:

-ចំណុច A ស្ថិតនៅលើព្រំរបងខាងជើង ឆៀងខាងកើតរបស់ឈ្មោះឈឹម ណារិទ្ធិ

-ចំណុច B ស្ថិតនៅលើ ចំណុចដែលគិតពីចំណុច A មានប្រវែង ៦៩ម៉ែត្រ តាមបណ្តោយ ផ្ទះវលំ

-ចំណុច C ស្ថិតនៅលើព្រំខាងលិច ដោយទាញចេញពីចំណុច B ដោយបន្ទាត់ BC គាត់កែងនឹងបន្ទាត់ AB

-ចំណុច D នៅលើជ្រុងខាងជើង ឆៀងខាងលិច

ខ-រីឯដីចំណុច CBEF ត្រូវទុកជាសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ និងហាមឃាត់ការលក់ដូរ និងផ្ទេរទៅជាកម្មសិទ្ធិរបស់ឯកជន។

គ-ប្រគល់ដីទំនាស់ក្នុងប្លង់Aតាមគំនូសប្លង់បង្ហាញទីតាំងខាងលើឲ្យទៅឈ្មោះនូ សននិងនូ សារីម (ស៊ុំ ប៊ិច) គ្រប់គ្រងនិងប្រើប្រាស់តទៅ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ដែលលោកមេធាវី ស៊ាង បូរ៉ាវី បានបង់នៅតុលាការកំពូលចំនួន១៩.០០០រៀល គឺ

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០ រៀលសម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

-ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥០០០រៀល សរុប១៩០០០ រៀល ។

៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៦ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦។